

LATVIJAS REPUBLIKAS 12.SAEIMAS

Juridiskās komisijas deputātu darba grupas Valsts prezidenta pilnvaru iespējamai paplašināšanai un ievēšanas kārtības izvērtēšanai sēdes

PROTOKOLS Nr.5

2016. gada 23. februārī

Rīgā, Jēkaba ielā 11, Saeimas nama Sarkanajā zālē

Sēde sākas plkst. 15.00, beidzas plkst. 16.55.

Sēdi vada darba grupas vadītājs, profesors, Dr.iur. **Ringolds Balodis**

Piedalās:

darba grupas locekļi:

Dr. iur. **Inese Lībiņa-Egnere;**

Imants Parādnieks;

Jūlija Stepaņenko;

Inga Bite;

Guntis Kalniņš;

Latvijas Republikas Valsts prezidents (1993.–1999.) **Guntis Ulmanis;**

Latvijas Republikas Valsts prezidente (1999.–2007.) **Vaira Vīķe-Freiberga;**

Latvijas Republikas Valsts prezidents (2007.–2011.) **Valdis Zatlers;**

12. Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas priekšsēdētājs
Ainars Latkovskis;

12. Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas loceklis
Kārlis Krēsliņš;

12. Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas loceklis
Juris Vectirāns;

12. Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas loceklis
Veiko Spolītis;

12. Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas locekle
Zenta Tretjaka;

Aizsardzības ministrijas parlamentārais sekretārs **Andrejs Panteļejevs;**

Nacionālo bruņoto spēku komandieris, ģenerālleitnants **Raimonds Graube;**

Jurists, Dr. iur. **Romāns Apsītis;**

Publisko tiesību institūta direktors **Arvīds Dravnieks**;
Biznesa augstskolas "Turība" Juridiskās fakultātes profesors, Dr.iur. **Aivars Endziņš**;
Žurnāla "Jurista Vārds" galvenā redaktore **Dina Gailīte**;
Valsts prezidenta likumdošanas un juridiskā padomniece **Kristīne Jaunzeme**;
Satversmes tiesas tiesnesis, Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes lektors
Gunārs Kusiņš;
Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes profesors, Dr. iur. **Jānis Lazdiņš**;
Satversmes tiesas tiesnese, Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes profesore, Dr.
iur. **Sanita Osipova**;
Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes Starptautisko un Eiropas tiesību zinātņu
katedras vadītājs, asoc. prof., Dr. iur. **Artūrs Kučs**;
Valsts kontrolieres padomnieks juridiskajos jautājumos **Edgars Pastars**;
Latvijas Zinātņu akadēmijas viceprezidents, Juridiskās koledžas direktors, prof.,
Dr.habil.sc.pol., Dr.iur. **Tālav Jundzis**;
Latvijas Juristu biedrības prezidents **Aivars Borovkovs**;
Ārlietu ministra padomniece **Sandra Sondore Kukule**;
Valsts prezidenta konstitucionālo tiesību padomnieks, Latvijas Universitātes
Juridiskās fakultātes Tiesību teorijas un vēstures zinātņu katedras vadītājs, doc.,
Dr.iur. **Jānis Pleps**;
Zvērināta advokāte **Viola Supe**;
Satversmes tiesas tiesnese, Rīgas Juridiskās augstskolas profesore, Dr.iur. (Cantab.)
Ineta Ziemele.

Darba kārtība

1. Par Latvijas Republikas Satversmes 42.,43.,44. pantu:

- 1.1. Satversmes 42.,43.,44. panta komentāru autora, Valsts prezidenta konstitucionālo tiesību padomnieka, Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes Tiesību teorijas un vēstures zinātņu katedras vadītāja, doc., Dr.iur. Jāņa Plepa prezentācija par pantu saturu un nesenojam Valsts prezidenta likumdošanas iniciatīvām nacionālās drošības jomā;
- 1.2. Darba grupas locekļu un ekspertu diskusija ar militārās jomas lietpratējiem;
- 1.3. Starptautisko tiesību ekspertes, Satversmes tiesas tiesneses, profesores, Dr. iur. (Cantab.) Inetas Ziemeles rezumējums par Satversmē nostiprināto Valsts prezidenta valsts aizsardzības (defensīvo) funkciju.

2.Dažādi.

R. Balodis atklāj sēdi. Īsumā iezīmē deputātu darba grupas līdz šim paveikto. Izklāsta sēdes darba kārtību. Informē, ka uz sēdi bija aicināts bijušais Nacionālo bruņoto spēku (turpmāk – NBS) komandieris Juris Dalbiņš, kurš diemžēl nevarēja ierasties. J. Dalbiņš lūdza darba grupu informēt, ka, viņaprāt, Satversmē būtu jānostiprina ikviena Latvijas iedzīvotāja pienākums aizsargāt valsti militāra apdraudējuma gadījumā. Ierosinājums ir skatāms ciešā kontekstā ar šodien aplūkojamiem Satversmes pantiem un, iespējams, ir pat būtiskāks. Dod vārdu referentam.

Klātesošie noklausās J. Plepa prezentāciju par Satversmes 42., 43., 44. panta saturu (prezentācija pieejama: <http://goo.gl/TXi3uB>, sēdes videoieraksts pieejams: <http://goo.gl/9I571v>).

G. Ulmanis atzīmē, ka salīdzinot ar pašreizējo ģeopolitisko situāciju pasaulē, viņa prezidentūras laiks, bija Latvijai „miera laiks”, un nav bijis nepieciešamības pievērst sevišķu uzmanību šiem pantiem. Viņaprāt, Satversmes pantu valoda ir arhaiska, bet tas, protams, nav iemesls, lai grozītu valsts pamatlikumu. Satversmes 42. pantā lietotais jēdziens „vadonis” ir ticis izmantots, jo tam nav ne militāra, ne politiska nozīme. Šis jēdziens precīzi raksturo prezidenta funkcijas aizsardzības jomā. Bijušais prezidents uzsver, ka politiskā situācija pastāvīgi mainās un šodienas apstākļos Krievijas armijas izvešana vai „Ruča precedenta”¹ seku novēršana būtu daudz grūtāk īstenojama. Tas liek uzdot jautājumu, vai Satversme ir dokuments, kas jāgroza ik pa brīdim, reaģējot uz mainīgo situāciju, vai tomēr dokuments, kurā ietvertas pamattēzes, kuras ir derīgas ilgu laika periodu. Uzskata, ka Satversmes 42., 43., 44. pantā (turpmāk – aizsardzības panti) nav nepieciešamas izmaiņas. Pauž viedokli, ka Satversmes normas var un vajag detalizēt likumdošanas un interpretācijas ceļā.

V. Viķe-Freiberga uzsver, ka Satversmes aizsardzības pantu kontekstā, ir svarīgi nošķirt militāro varu no politiskās. To pierāda daudzie piemēri vēsturē, kad militārpersonas ir uzurpējušas varu. Norāda, ka viņas prezidentūras laikā ir bijušas diskusijas par to, kurai personai vajadzētu būt prezidenta ieceltajam virspavēlniekam (Satversmes 42. pants). Diskusijās tika secināts, ka tam jābūt NBS komandierim. Tomēr jāpatur prātā, ka militāra apdraudējuma gadījumā, virspavēlniekam un militārpersonām nāksies pieņemt lēmumus attiecībā arī uz civiliedzīvotājiem (piemēram, par īpašuma rekvizīciju), tāpēc runa nav par klasisku militāro varu, bet arī par civilu un politisku varu vienlaikus. Konstitucionālā līmenī ir jāspēj nodrošināt līdzsvaru (balansu) starp militāro un politisko varu. Militāra apdraudējuma gadījumā valsts augstākajām amatpersonām jābūt spējīgām pieņemt lēmumus nekavējoties. Šis apstāklis pieprasa Satversmes detalizēšanu pakārtotajos normatīvajos aktos, jo Satversme ir formulēta abstrakti. Satversme būtu jāprecizē, lai tiesību normu piemērotājam nerastos nekādas šaubas.

V. Zatlērs pievienojas V. Viķes-Freibergas paustajam attiecībā uz Satversmes 42. panta regulējumu par Valsts prezidenta iecelto virspavēlnieku kara laikam. Kara

¹ 10.01.1994. Rīgas pilsētas pašvaldības amatpersona Andrejs Ručs deva rīkojumu deportēt divus Krievijas armijas ģenerāļus, kas radīja saspīlējumu Krievijas-Latvijas attiecībās. Ģenerāļi tika aizvesti uz mežu, un ņemot vērā, ka aizturētajiem bija ieroči, tā laika valsts vadība bija noraizējusies par ģenerāļu dzīvībām. Iespējamība, ka Krievijas Federācija pret Latviju varētu lietot bruņoto spēku, lai aizstāvētu savas militārpersonas, bija ļoti augsta (tobrīd Latvijā atradās apmēram 60000 Krievijas amatpersonu). Iespējamā provokācija tika novērsta, iesaistoties Valsts Prezidentam Guntim Ulmanim.

gadījumā, Valsts prezidenta ieceltajam virspavēlniekam ir jānodarbojas ne tikai ar operatīvu militāro resursu mobilizēšanu, bet tieši jāorganizē arī civilā dzīve. Jādiskutē ir par to, vai par virspavēlnieku kara laikam nebūtu jāieceļ Ministru prezidents. Galu galā tieši premjerministram ir padota visa valsts pārvalde. Tikai tādā gadījumā, ja Ministru kabinets ir nestabils/nefunkcionē, prezidentam vajadzētu būt pilnvarotam par virspavēlnieku iecelt kādu citu personu.

Attiecībā uz Valsts prezidenta tiesībām uz Saeimas lēmuma pamata pasludināt karu (Satversmes 43. pants), atzīmē, ka būtu jābūt pilnīgai skaidrībai par to, kas tiek saprasts ar jēdzienu „karš”. Mūsdienās tiek lietoti dažnedažādi jēdzieni - hibrīdkarš, kiberkarš, proxy karš u. tml. Konvencionālais karš vairs nav vienīgais agresijas veids.

Uzsver, ka valsts drošības sistēmas ietvaros tāpat nav skaidrības par Valsts prezidenta Militārās padomes lomu un vietu. Vērš uzmanību uz to, ka viņa prezidentūras laikā ne reizi nav notikušas mācības ar augstāko valsts amatpersonu dalību. Šādas mācības varētu ieviest lielāku skaidrību par prezidenta un citu amatpersonu funkcijām valsts apdraudējuma gadījumā.

Bijušais Valsts prezidents arī pauž nostāju, ka Militāra apdraudējuma gadījumā, nav pieļaujama situācija, kad, piemēram, dienas garumā tiek diskutēts par to, kas ir jā dara. Šajā aspektā būtu jākonkretizē Valsts prezidenta rīcība, radot regulējumu, kurš paredz prezidentam tiesības rīkoties nekavējoties. Iespējams, šis jautājums būtu jārisina ar Satversmes grozījumiem.

R. Balodis saistībā ar to, ka Valsts prezidents Raimonds Vējonis Saeimā ir iesniedzis grozījumus vairākos likumos nacionālās drošības jomā, ar kuriem tiek detalizēti Satversmes militārie panti,² lūdz izteikties par likumprojektiem atbildīgās komisijas priekšsēdētāju A. Latkovski. Pauž viedokli, ka grozījumi uzlabos situāciju, tomēr tā ir “slidena” prakse - veikt izmaiņas tikai pakārtotajos likumos, kas saistīti ar nacionālo drošību, izvairoties no Satversmes grozīšanas. Tādējādi spēkā paliek neskaidras un pretrunīgi interpretējamās konstitucionālās normas. Tas nav pareizs ceļš, valsts galvas funkcijām un to ietvaram ir jābūt skaidri atrunātam Satversmē.

A. Latkovskis Valsts prezidenta R. Vējoņa iesniegtos grozījumus raksturo kā „Satversmes regulējuma detalizāciju”. Grozījumi atrisinās lielu daļu ar hibrīdkaru saistīto problēmu. Piekrīt, ka Satversmes militārajos pantos ir nepieciešami grozījumi, bet pauž bažas par divu trešdaļu Saeimas deputātu atbalsta nodrošināšanu.

A. Pantelējvs īsumā iezīmē prezidenta R. Vējoņa iniciēto grozījumu tapšanu. Aptuveni pirms diviem gadiem, kad R. Vējonis vēl bija aizsardzības ministrs, Aizsardzības ministrijā tika diskutēts par nepieciešamību veikt izmaiņas normatīvajos aktos saistībā ar strauji mainījušos ģeopolitisko situāciju. Sākotnēji tika apspriesta iespēja grozīt Satversmi, nevis izdarīt grozījumus likumos. Tomēr šī iecere tika atmesta saistībā ar to, ka tika paredzētas problēmas saistībā ar nepieciešamā 2/3 atbalsta iegūšanu. R. Vējonim kļūstot par Valsts prezidentu, tika iniciēti grozījumi likumos. Pēc Aizsardzības ministrijas domām, ja grozījumi³ tiek pieņemti, tad regulējums ir pilnīgi pietiekams. Līdz ar to nav nepieciešamības grozīt Satversmi. Protams, tas nenozīmē, ka nebūtu jāveic citi uzlabojumi.

Viena no lietām, kas ir jāprecizē, ir jautājums par to, kas tiek iecelts par virspavēlnieku? Aizsardzības ministrijā ir bijusi doma šo jautājumu risināt, Valsts aizsardzības plānā, paredzot vairākas personas noteiktā secībā. Tomēr šī iecere neguva

² 02.11.2015. Valsts prezidents R. Vējonis iesniedza grozījumus Nacionālās drošības likumā (Nr.: [433/Lp12](#)), Nacionālo bruņoto spēku likumā (Nr.: [434/Lp12](#)), Ministru kabineta iekārtas likumā (Nr.: [435/Lp12](#)). Grozījumi tika pieņemti 25.02.2016.

<http://titania.saeima.lv/LIVS12/saeimalivs12.nsf/webAll?OpenView>

³ Turpat.

atbalstu, jo tas būtu pretrunā ar to, ka Satversmē ir paredzēta prezidenta rīcības brīvība ieceļot virspavēlnieku. Pauž viedokli, ka tam vajadzētu būt valdības vadītājam, secīgi nosakot nākamās personas gadījumā, ja premjers šo uzdevumu nevar veikt. Piekrīt, ka virspavēlnieks ietver gan civilo, gan militāro resursu vadīšanu. Iespējams, ir nepieciešami precizējumi saistībā ar Ziemeļatlantijas līguma 5. panta pielietošanu. Militāra apdraudējuma gadījumā Valsts prezidenta steidzamākie uzdevumi ir iecelt virspavēlnieku un „iedarbināt” Ziemeļatlantijas līguma 5. pantu. Pārējie mehānismi normatīvajā līmenī ir atrunāti un pašlaik funkcionē.

R. Graube atzīmē, ka valsts apdraudējuma gadījumā ir jābūt pilnīgai skaidrībai par to, kurš pieņem lēmumus. Jāspēj nepieciešamos lēmumus pieņemt zibenīgi. Šiem aspektiem jābūt atrisinātiem normatīvajos aktos. Valsts prezidenta R. Vējoņa grozījumi nodrošina šos aspektus un ir pietiekami, lai NBS varētu izpildīt savas funkcijas. Piekrīt, ka virspavēlniekam vajadzētu būt Ministru prezidentam, tomēr, vienlaikus būtu jāparedz arī elastība dažādās mainīgās situācijās, kad, piemēram, īpašs stāvoklis ir trešdaļā Latvijas teritorijas u. tml.

T. Jundzis pauž viedokli, ka Satversmes militārajos pantos būtu jāveic izmaiņas. Pirmkārt, ANO statūti pieļauj militāras darbības tikai pašaizsardzības gadījumā vai atbilstoši ANO Drošības padomes rezolūcijai. Satversmes 43. pantā ir jāmaina formulējums “pasludina karu”, jo tas ir klajā pretrunā ar starptautiskajām tiesībām, kuras aizliedz agresīva kara pasludināšanu. Kā iespējamo formulējumu min “izsludina karastāvokli”. Uzskata, ka šādu grozījumu veikšana ir “obligāta”.

Otrkārt, ir jāveic izmaiņas Satversmes 44. pantā. Apstākļos, kad pēdējo 100 gadu laikā, karš ne reizi nav pieteikts, pantā minētais formulējums “cita valsts Latvijai pieteikusi karu” ir lieks. Mūsdienu situācijā, kad konvencionālais karš nav vienīgais agresijas veids, iespējams, pantā ietvertais formulējums “ienaidnieks uzbrūk Latvijas robežām” nav gana elastīgs un neļauj adekvāti reaģēt uz mūsdienu izaicinājumiem. Atzīmē, ka par nepieciešamību grozīt Satversmes 44. pantu ir jādiskutē, jo, iespējams, var „izlīdzēties” ar normas interpretāciju.

Akadēmiķis pauž viedokli, ka kara gadījumā par virspavēlnieku jābūt Ministru prezidentam, un tam ir jābūt skaidri atrunātam likumos. Normatīvajos aktos ir jānosaka, ka militāra apdraudējuma gadījumā ir jāieceļ kara padome. Pašlaik ir spēkā likums “Par ārkārtējo situāciju un izņēmuma stāvokli”, līdzās šim likumam būtu jāizstrādā un jāpieņem likums par karastāvokli. Šajā likumā varētu noregulēt jautājumus par virspavēlnieku, kara padomi u. tml. Ir jāsakārto jautājums par Ziemeļatlantijas līguma 5. panta pielietošanu un bruņoto spēku izmantošanu izpildot starptautiskās saistības. Ir, beidzot, jāsāk rīkot mācības, ar augstāko valsts amatpersonu līdzdalību, militāra apdraudējuma gadījumā.

R. Graube informē, ka iepriekšējā gadā ir rīkotas šāda veida mācības.

I. Ziemele atzīmē, ka Satversme visos gadījumos ir formulēta lakoniski, kas ir ļāvis to interpretēt atbilstoši laika garam. Tomēr saistībā ar Satversmes militārajiem pantiem norāda, ka to jēgpilna interpretēšana mūsdienu apstākļos vairs nav iespējama, līdz ar to ir jāveic grozījumi.

1922. gadā pieņemot Satversmi, militāro pantu regulējums atbilda tā laika apstākļiem. Salīdzinot ar mūsdienām, būtiskākās izmaiņas ir:

- 1) mūsdienās spēka un spēka draudu lietošana ir aizliegta;
- 2) ir izveidotas tādas starptautiskas organizācijas, kā ANO un NATO, kuru ietvaros pastāv kolektīvās aizsardzības mehānismi;
- 3) ir būtiski izmainījusies apdraudējuma izpratne.

Šobrīd vienīgā iespējamā interpretācija, uzlūkojot Satversmes aizsardzības pantus, ir kontekstā ar ANO Statūtu 51. pantu (valsts tiesības uz pašaizsardzību) – respektīvi,

gadījumā, ja Latvijai tiktu uzbrukts, tad būtu iespējams pieteikt karu. Pievienojas akadēmiķa T. Jundža argumentiem par nepieciešamību veikt grozījumus Satversmes aizsardzības pantos.

Papildus, profesore iezīmē vairākas problēmas, kas būtu jārisina ar grozījumiem Satversmē un likumos. Ņemot vērā to, ka ANO Drošības padome ir tiesīga konstatēt miera apdraudējuma, miera pārkāpuma vai agresijas akta esamību, un atbilstoši rīkoties, Latvijas normatīvajos aktos vajadzētu būt noteiktam kā izmantot šo mehānismu. Tomēr šis jautājums nav atrunāts. Satversmē nav regulēts jautājums par to, kā funkcionē izņēmuma stāvoklis militāra apdraudējuma gadījumā, saistībā ar cilvēktiesību ierobežošanu. Saistībā ar Valsts prezidenta iecelto virspavēlnieku kara laikam, atzīmē, ka nav skaidrības, kā šis institūts funkcionē NATO ietvaros.

E. Pastars norāda, ka jautājumi saistībā ar Ziemeļatlantijas līguma 4. un 5. panta pielietošanu ir atrunāti Nacionālās drošības likumā, un šajā aspektā problēmām nevajadzētu būt. Par problemātisku uzskata situāciju, kad visas trīs valsts augstākās amatpersonas vienlaikus atrodas ārzemēs. Normatīvajos aktos būtu jāsalāgo šo amatpersonu atrašanās ārzemēs tā, lai šādas situācijas neveidotos. Nacionālās drošības likums nosaka, ka gadījumā, ja valsts varas institūcijas ir likvidētas, tad pilnvaras pārstāvēt likumīgo valsts varu ir Latvijas pilnvarotajam vēstniekam ANO. Būtu jāparedz amatpersonu „ķēde”, jo, ja šos pienākumus nevar veikt Latvijas vēstnieks ANO, tad vairs nav neviena, kas pārstāv Latviju.

A. Pantelējevs saistībā ar I. Ziemeles izteikto norāda, ka kolektīvā aizsardzība NATO ietvaros neparedz Latvijas suverenitātes ierobežošanu. Kolektīvā aizsardzība paredz militāru darbību koordinēšanu un atsevišķu militāru operāciju vadību, saglabājot politisko suverenitāti pār Latvijas teritoriju. Šis aspekts neparedz Latvijas virspavēlnieka padotību NATO virspavēlniekam.

A. Endziņš uzskata, ka Satversmes aizsardzības pantos nav jāveic grozījumi. Regulējuma funkcionalitāti var panākt interpretācijas ceļā vai veicot izmaiņas likumos.

R. Balodis norādot, ka, lai arī sēdes temats ir Valsts prezidenta valsts aizsardzības (defensīvā) funkcija, tomēr, ievērojot to, ka saistībā ar pašreizējā prezidenta samērā ilgo prombūtni ir aktualizējies jautājums par Satversmē regulēto Valsts prezidenta aizvietošanas kārtību (Satversmes 52. pants), lūdz šajā sakarā izteikties bijušos Valsts prezidentus.

G. Ulmanis atzīmē, ka sākotnēji aizvietošana tika saprasta burtiski. Interpretējot normu, ir jāņem vērā mūsdienu tehnoloģiju sniegtās iespējas, kas ļauj efektīvi komunicēt, izmantojot elektroniskos sakaru līdzekļus, pat atrodoties ārzemēs. Saeimas priekšsēdētāja pienākums aizvietot prezidentu ir atkarīgs no jautājuma būtības. Savas prezidentūras laikā pildījis amata pienākumus arī esot slims, un tas problēmas nav radījis. Pēdējā laika notikumi gan liecinot par to, ka likumdošanas ceļā tomēr būtu jādetalizē Valsts prezidenta aizvietošanas kārtība. Ir arī jāsakārto jautājumus par Valsts prezidenta medicīnisko atbalstu – Valsts prezidenta kancelejas ietvaros vajadzētu nodrošināt Valsts prezidenta personīgo ārstu. Atklāj, ka savas prezidentūras laikā ir bijis viens no retajiem prezidentiem, kurš ārzemju komandējumos ir devies bez ārsta.

V. Viķe-Freiberga norāda, ka prezidentam nav obligāti jāatrodas Latvijā, lai pildītu savus amata pienākumus. Savas prezidentūras laikā, piemēram, ir parakstījusi/izsludinājusi likumu atrodoties Tobāgo. Uzskata, ka saistībā ar prezidenta aizvietošanas kārtību grozījumi Satversmē nav nepieciešami, tomēr šos jautājumus vajag skaidrot likumdošanas ceļā. Piemēram, varētu precizēt, vai Saeimas priekšsēdētājs var nominēt premjerministru, un ja var, tad kādos apstākļos. u. tml.

Atsaucoties uz Smoļenskas aviokatastrofu,⁴ norāda, ka ir jābūt pilnīgai skaidrībai jautājumā par to, kas īstenos valsts varas funkcijas tādā gadījumā, kad "no ierindas izsisitas" dažas vai pat visas valsts augstākās amatpersonas. Varas vakuums nav pieļaujams

V. Zatlers atzīmē, ka gadījumā, ja prezidents nav spējīgs pildīt savus pienākumus, viņš var gan pats atkāpties, gan Saeima viņu var atlaist. Galvenais kritērijs, Saeimas priekšsēdētājam aizvietojošot prezidentu, ir prezidenta spēja paust savu gribu. Grozījumi Satversmē šajā sakarā nav nepieciešami.

I. Lībiņa-Egnere norāda, ka Satversmes 52. panta piemērošanas prakse liecina, ka tam, vai prezidents atrodas Latvijā vai ārzemēs nav nozīmes, un prezidents var izpildīt savus amata pienākumus arī ārpus valsts. Tā kā Valsts prezidenta Tiesiskās vides pilnveides komisija strādā pie regulējuma izstrādes šajos jautājumos, pašlaik parlamentam nevajadzētu nākt klajā ar savu iniciatīvu.

R. Balodis īsumā rezumē sēdes gaitu.

Informē, ka nākamā sēde notiks 2016. gada 12. aprīlī, plkst. 15.00, Saeimas nama Sarkanajā zālē. Sēdē tiks skatīti Satversmes 45. un 46. pants. Nākamajā sēdē attiecīgi tiks aicināti krimināltiesību eksperti un bijušie Ministru prezidenti.

Pasludina sēdi par slēgtu.

Deputātu darba grupas vadītājs R. Balodis

Juridiskās komisijas priekšsēdētāja biedre I. Lībiņa-Egnere

⁴ 2010. gada 10. aprīlī Polijas prezidenta lidmašīna "Tupolev Tu-154M" nogāzās netālu no Krievijas pilsētas Smoļenskas lidlauka. Rezultātā gāja bojā visi 96 lidmašīnā esošie pasažieri un apkalpes locekļi. Bojāgājušo vidū bija Polijas prezidents Lehss Kačiņskis, viņa sieva Marija Kačiņska, ģenerālštāba vadītājs un citi Polijas militārās elites pārstāvji, Polijas Bankas prezidents, ārlietu ministrs, valdības pārstāvji un parlamenta deputāti.